

Centralparks

**Wzmocnienie zdolności zarządzania
karpackimi obszarami chronionymi
na rzecz integracji i harmonizacji ochrony
różnorodności biologicznej i lokalnego
rozwoju społeczno-gospodarczego**

*ULOTKA PODSUMOWUJĄCA WYNIKI
PROJEKTU CENTRALPARKS*

Wzmocnienie zdolności zarządzania karpackimi obszarami chronionymi

Karpaty tworzą naturalny pomost o ogromnej wartości ekologicznej między Europą Zachodnią i Wschodnią, rozciągający się przez osiem krajów europejskich. O ich bogactwie przesądza różnorodność cennych ekosystemów i krajobrazów, stanowią one schronienie dla wielu rodzimych i endemicznych gatunków roślin, grzybów i zwierząt. Karpackie obszary chronione kryją cenne siedliska leśne, górskie, łąkowe i podmokłe oraz unikalne formacje geologiczne i formy geomorfologiczne. Obszary te zapewniają wiele usług, z których liczne korzyści czerpią miejscowe społeczności, są zatem niezwykle istotne dla zrównoważonego rozwoju lokalnego.

Skuteczne zarządzanie obszarami chronionymi stanowi w XXI w. kluczowe wyzwanie dla ochrony różnorodności biologicznej w Europie i na świecie. Pomimo różnych uwarunkowań lokalnych wszystkie obszary chronione stoją w obliczu podobnych zagrożeń, z których wiele można skutecznie rozwiązywać jedynie w drodze współpracy międzynarodowej. Globalne procesy środowiskowe, takie jak zmiany klimatu czy rozprzestrzenianie się inwazyjnych gatunków obcych oraz rozmaite zagrożenia antropogeniczne wywierają silne presje na ekoregion karpacki.

Projekt **Centralparks** prezentuje zintegrowane podejście na rzecz pogodzenia ochrony różnorodności biologicznej ze zrównoważonym lokalnym rozwojem społeczno-gospodarczym

oraz wzmocnienia zdolności efektywnego zarządzania obszarami chronionymi. Celem projektu **Centralparks** jest też wspieranie, ułatwianie i usprawnianie wdrażania **Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat** oraz jej protokołów tematycznych. Wnioski zebrane w trakcie trzech lat realizacji projektu, w tym zwłaszcza podczas wdrażania akcji pilotażowych testujących w skali lokalnej efektywność strategii opracowanych dla całych Karpat, mogą być niezwykle istotne dla długofalowego wspierania zrównoważonego rozwoju tak w Karpatach jak i poza nimi.

8 partnerów projektu

7 krajów

14 wyników

1,3 mln EUR z EFRR

1,6 mln EUR - budżet projektu

04.19-03.22 - okres realizacji projektu

Współpraca – tematyczne ponadnarodowe grupy zadaniowe

Od początku realizacji projektu **Centralparks** w 2019 r. dążono do wypracowania efektywnego modelu współpracy jego partnerów, pochodzących z Austrii, Czech, Polski, Rumunii, Słowacji, Węgier i Włoch. Projekt opierał się na współpracy międzysektorowej, angażującej różne grupy interesu, interesariuszy i miejscowe społeczności. Wsparcie Sekretariatu Konwencji Karpackiej dodatkowo ugruntowało strategiczne podejście projektu **Centralparks** również na poziomie politycznym, dzięki aktywnej współpracy z ministerstwami Stron Konwencji Karpackiej właściwymi do spraw środowiska.

Powołano **cztery Tematyczne Ponadnarodowe Grupy Zadaniowe**, włączające krajowych ekspertów i praktyków z regionu karpackiego w dziedzinie zarządzania obszarami chronionymi. Zadaniem tych zespołów było opracowanie dokumentów strategicznych i narzędzi mogących w długoterminowej perspektywie wspierać działania podejmowane w regionie karpackim.

Pod koniec realizacji projektu przeprowadzono też liczne pilotażowe szkolenia i warsztaty, mające unaocznić znaczenie i możliwość praktycznego zastosowania wyników projektu **Centralparks** oraz uczynić je bardziej przystępnymi i użytecznymi dla naszych karpackich interesariuszy. Co więcej, ich wyniki mogą zainspirować i zachęcić do podjęcia podobnych działań również interesariuszy w innych górskich regionach Europy Środkowej i poza nią.

Tematyczne ponadnarodowe grupy zadaniowe

Wyzwania: kluczowe presje powodujące utratę bioróżnorodności w Karpatach

- rozwój infrastruktury zagrażający łączności ekologicznej i jakości krajobrazów
- presja turystyczna
- degradacja, fragmentacja i niszczenie siedlisk

WYNIKI

Strategia wzmocnienia ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazu na zewnątrz i wewnątrz obszarów chronionych

Strategia lokalnego zrównoważonego rozwoju turystyki opartej na dziedzictwie przyrodniczym i kulturowym

Wytyczne dotyczące komunikacji między obszarami chronionymi a społecznościami lokalnymi w Karpatach

Carpathian Ecosystem Services Toolkit - interdyscyplinarny pakiet narzędzi do oceny usług ekosystemowych

Dokumenty te zostały opracowane w celu wsparcia wdrażania Protokołu o ochronie i zrównoważonym użytkowaniu różnorodności biologicznej i krajobrazowej oraz Protokołu o zrównoważonej turystyce do Ramowej Konwencji o ochronie i zrównoważonym rozwoju Karpat, na poziomie lokalnym i regionalnym, zgodnie z priorytetem obecnej Prezydencji Konwencji.

Bioróżnorodność i ochrona krajobrazu

Ochrona obszarów naturalnych przed ich nieodwracalnym zniszczeniem przez człowieka to najważniejszy krok w kierunku ochrony ekosystemów zachowanych do dziś w stanie niemal nienaruszonym. Jednak większość obszarów chronionych utworzonych w Europie jest zbyt mała, aby ochronić całe górskie ekosystemy i cenne siedliska. Dlatego skuteczna ochrona krajobrazu i bioróżnorodności musi dotyczyć również obszarów położonych poza istniejącymi, często stosunkowo niewielkimi obszarami chronionymi.

Projekt **Centralparks** zgromadził ekspertów Tematycznej Ponadnarodowej Grupy Zadaniowej, by wspólnie mogli zająć się oni kwestiami dotyczącymi ochrony bioróżnorodności i krajobrazu w Karpatach. Grupa Zadaniowa opracowała **karpacką strategię wzmocnienia ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazu na zewnątrz i wewnątrz obszarów chronionych**.

Strategia ta odnosi się do wyzwań związanych z potrzebą zachowania, ochrony, odtwarzania i zrównoważonego użytkowania gatunków, siedlisk naturalnych i półnaturalnych, a także krajobrazów w obszarach chronionych i ich otoczeniu, zalecając szereg konkretnych działań mogących stanowić adekwatną odpowiedź na te wyzwania. Jej istotnym celem jest zapewnienie łączności ekologicznej i wzmocnienie sieci ekologicznej w regionie karpackim. W 2021 r. strategia ta została testowo wdrożona w ramach dwóch akcji

By dowiedzieć się więcej
zeskanuj ten kod QR

pilotażowych zrealizowanych w Polsce i na Węgrzech, włączających dwa karpackie obszary chronione (Pieniński Park Narodowy, Park Narodowy Duna-Ipoly) oraz otaczające je miejscowe społeczności. Akcje pilotażowe miały na celu ułatwienie dialogu pomiędzy administracjami parków narodowych a władzami lokalnych gmin, na terenie których wyznaczona została otulina parku. Jedynie w taki sposób możliwe jest zapewnienie integralności siedlisk przyrodniczych i zachowanie zagrożonej łączności ekologicznej pomiędzy pobliskimi obszarami chronionymi, dzięki odpowiedniemu zarządzaniu terenami położonymi w ich otoczeniu.

Obszary chronione w Karpatach obejmują niekiedy mozaikowe krajobrazy kulturowo-naturalne, będące wynikiem działalności człowieka.

Lokalna zrównoważona turystyka

Obszary chronione są jedną z głównych atrakcji turystycznych Karpat. Odgrywają zatem ważną rolę w podnoszeniu świadomości dotyczącej kwestii środowiskowych, w szczególności tych bezpośrednio dotyczących turystów i społeczności lokalnych. Jednak nadmierna koncentracja ruchu turystycznego w obszarach chronionych zagraża wrażliwym ekosystemom górskim, siedliskom i gatunkom.

Dlatego eksperci Centralparks opracowali **Strategię lokalnego zrównoważonego rozwoju turystyki opartej na przyrodniczym i kulturowym dziedzictwie Karpat**. By zapobiegać negatywnym skutkom turystyki i łagodzić jej wpływ na obszary chronione, napływ zwiedzających koncentrujący się przestrzennie w obszarach najbardziej wrażliwych powinien zostać skutecznie rozproszony i przekierowany do pobliskich, mniej wrażliwych ekologicznie obszarów, które mogą wchłonąć i przyjąć choćby część ruchu turystycznego. Strategia ta odnosi się do ochrony, zrównoważonego użytkowania i podnoszenia świadomości w zakresie ochrony przyrody, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego. Jednocześnie ma na celu złagodzenie presji turystycznej i jej wpływu na wrażliwe ekosystemy górskie, oraz wyrównywanie istotnych dysproporcji w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego występujących nadal w regionie karpaccim, wspierając miejscowe gospodarki przez ich ukierunkowanie na rozwój zrównoważonej turystyki, wykorzystującej lokalne zasoby i produkty.

W ramach akcji pilotażowej zorganizowano w Magurskim Parku Narodowym i w otaczających go terenach spotkanie konsultacyjne oraz cykl pięciu warsztatów, skupiających się na walorach przyrodniczych

By dowiedzieć się więcej
zeskanuj ten kod QR

i kulturowych regionu. W ramach testowania rozwiązań proponowanych w Strategii zawiązano lokalne partnerstwo z udziałem parku narodowego i siedmiu gmin, na terenie których wyznaczona została otulina parku. W oparciu o wyniki tych warsztatów opracowano lokalną strategię rozwoju turystyki dla regionu Magury, gotową do uwzględnienia w strategiach rozwoju gmin na lata 2022-2030, które mają wkrótce zostać przyjęte przez miejscowe gminy, oraz w strategiach rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, stanowiących podstawę działania LGD.

W oparciu o Strategię zorganizowano też pilotażowe warsztaty w regionie Gemer (Słowacja), podczas których omawiano lokalne plany rozwoju turystyki opartej na zasobach przyrodniczych i kulturowych. Kolejna akcja pilotażowa dotycząca zrównoważonej turystyki została przeprowadzona w czeskim mikroregionie Hornácko. Ponadto miało miejsce pięć transgranicznych czesko-słowackich pilotażowych warsztatów dla władz, organizacji pozarządowych, obywateli i lokalnych przewodników turystycznych, w celu wymiany doświadczeń i wiedzy zdobytej w ramach projektu Centralparks.

Opracowana Strategia na rzecz lokalnego zrównoważonego rozwoju turystyki pomaga nam w odpowiednim dostosowaniu lokalnych strategii wspierających turystykę, przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeb społeczności i ochrony przyrody.

Marie Petrů

Dyrektor Centrum Edukacji i Informacji Bílé Karpaty

Komunikacja ze społecznościami lokalnymi

Współdziałanie zarządców obszarów chronionych i miejscowych społeczności ma kluczowe znaczenie dla ochrony walorów Karpat. Skuteczna komunikacja może znacznie zwiększyć wsparcie lokalnych interesariuszy dla ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazu, a także ułatwić integrację ochrony przyrody z lokalnym rozwojem społeczno-gospodarczym.

Jednak wiele karpaccich obszarów chronionych ma ograniczone możliwości skutecznego komunikowania się z miejscowymi społecznościami i lokalnymi interesariuszami, głównie z powodu braku personelu specjalnie przeszkolonego w zakresie stosowania technik komunikacyjnych. Skutkuje to brakiem poparcia miejscowych społeczności i lokalnych interesariuszy dla działań podejmowanych w obszarach chronionych, co stanowi dość powszechne wyzwanie w dziedzinie zarządzania obszarami chronionymi.

Współpraca z władzami regionalnymi i lokalnymi oraz właściwymi interesariuszami jest niezbędna zarówno dla wspierania ochrony i zrównoważonego rozwoju Karpat, jak i dla zapewnienia dobrobytu obecnym i przyszłym pokoleniom zamieszkującym ten region. Dlatego w ramach projektu **Centralparks** opracowano **Wytyczne dotyczące komunikacji między obszarami chronionymi a społecznościami lokalnymi w Karpatach**. Mają one na celu wypełnienie luk komunikacyjnych między obiema stronami dialogu społecznego oraz budowanie silnych partnerstw

By dowiedzieć się więcej
zeskanuj ten kod QR

na rzecz wspólnych działań, które przynieść mogą korzyści zarówno przyrodzie jak i lokalnym mieszkańcom.

Ponadto w Polsce zorganizowano dwa szkolenia z dziedziny komunikacji, przeznaczone dla pracowników administracji obszarów chronionych i innych podmiotów sektora publicznego. Szkolenia te miały na celu poprawę umiejętności uczestników mogących wspomóc ich działania na rzecz efektywnego angażowania lokalnych interesariuszy oraz komunikowania się z przedstawicielami miejscowych społeczności.

Szkolenie dotyczące efektywnej komunikacji pomiędzy obszarami chronionymi a miejscowymi społecznościami.

Innowacyjne zarządzanie ochroną przyrody

Obecnie w dziedzinie ochrony przyrody brakuje zarówno zasobów ludzkich jak i kompetencji eksperckich, co również stanowi trudne wyzwanie dla skuteczności długoterminowego planowania ochrony. Nadal wykorzystywane są przestarzałe metody mapowania siedlisk, wymagające zastosowania specjalistycznej wiedzy i wydatkowania znacznych środków finansowych. W rezultacie planowanie zarządzania ochroną przyrody może być mniej skuteczne z uwagi na brak wiarygodnej informacji, opartej na zintegrowanych wynikach badań naukowych. Dlatego potrzebny jest rozwój, wprowadzanie i zastosowanie innowacyjnych narzędzi i metod pozyskiwania danych oraz zarządzania nimi.

Projekt **Centralparks** ma na celu odniesienie się do przykładów najlepszych praktyk w zakresie zarządzania bioróżnorodnością i obszarami chronionymi, oraz dzielenie się takimi przykładami. Podstawą nowego podejścia do planowania zarządzania siedliskami było zastosowanie innowacyjnych narzędzi i metodyki mapowania i oceny stanu siedlisk. W trakcie realizacji projektu opracowano opartą na innowacyjnej technice metodykę wieloaspektowej oceny siedlisk leśnych. Ponadto opracowano i przetestowano nową metodę oceny siedlisk łąkowych pod kątem planowania zarządzania. Aby zaprezentować innowacyjne narzędzia, w ramach projektu **Centralparks** przetestowano metodę laserowego skanowania LiDAR, narzędzia służącego do wykrywania światłem i określania odległości w celu monitorowania topografii terenu, oraz dokonywania oceny różnorodności gatunków i siedlisk.

By dowiedzieć się więcej
zeskanuj ten kod QR

Skanowanie LiDAR daje podstawy dla bardziej efektywnego długoterminowego planowania ochrony przyrody. LiDAR został wykorzystany w przypadku dwóch siedlisk, położonych w obszarach górskich oraz w dolinie rzecznej w górach Börzsöny w Parku Narodowym Duna-Ipoly (Węgry). Eksperti w dziedzinie innowacyjnego zarządzania ochroną przyrody ocenili skuteczność testowanych metod oraz opracowali wnioski wynikające z tego doświadczenia. Wspólnie opracowali Zintegrowany Plan Zarządzania Ochroną Przyrody oraz **Wytyczne dotyczące właściwego zintegrowanego planowania ochrony przyrody**, na rzecz utrzymania długotrwałej i skutecznej ochrony bioróżnorodności w regionie Karpat.

Nadobnica alpejska (Rosalia alpina)

CEST - interdyscyplinarny pakiet narzędzi do oceny usług ekosystemowych

Usługi ekosystemowe, ogólnie określane jako kapitał naturalny, przyczyniają się do zachowania równowagi w środowisku i zdolności do życia społeczeństw. Są to „dobrodziejstwa przyrody wykorzystywane bezpośrednio lub pośrednio przez człowieka”, w szczególności:

- podstawowe zasoby dostarczane przez ekosystemy (np. żywność, woda pitna, surowce)
- korzyści z regulacji procesów ekosystemowych (np. regulacja klimatu, jakość powietrza, jakość wody, zapylenie, składowanie dwutlenku węgla, kontrola powodzi, zapobieganie erozji)
- usługi społeczno-kulturowe (np. relaks, rekreacja, edukacja, wartości duchowe, inspiracje artystyczne)
- czynniki niezbędne do wytworzenia usług ekosystemowych (obieg wody, obieg substancji odżywczych, procesy glebotwórcze, fotosynteza, bioróżnorodność)

W ramach projektu **Centralparks** eksperci karpaccy opracowali Carpathian Ecosystem Services Toolkit (CEST), służący jako przewodnik do podejmowania decyzji w oparciu o dostępne dowody. Wraz z **dokumentem zawierającym wytyczne „krok po kroku”**, pakiet narzędzi CEST dostarcza praktycznego zestawu procedur pozwalających zrozumieć, co można zyskać lub stracić w wyniku konkretnego wyboru sposobu zarządzania, oraz przewidzieć jego reperkusje społeczne. Może to wydatnie pomóc kadrze kierowniczej

By dowiedzieć się więcej
zeskanuj ten kod QR

w lepszym zrozumieniu i skuteczniejszym rozwiązywaniu potencjalnych problemów, a także przyczynić się do uniknięcia lub ograniczenia skali konfliktów, zarówno występujących w regionie karpackim jak i poza nim.

Przeprowadzono szkolenie w zakresie stosowania Carpathian Ecosystem Services Toolkit dla interesariuszy z Czech, Słowacji i Węgier. Uczestnicy wyrazili pilną potrzebę udostępnienia danych i dokonania oceny usług ekosystemowych w celu przeprowadzenia kompleksowej oceny korzyści płynących z usług ekosystemowych w ich krajach. Z zadowoleniem przyjęli pakiet narzędzi CEST uznany przez nich za cenne wsparcie w mapowaniu i ocenie usług ekosystemowych w Karpatach.

CEST w swoich rozdziałach zawiera przegląd koncepcji usług ekosystemowych, ich wykorzystania w krajach karpackich oraz szereg studiów przypadku. Użytkownik znajdzie tam procedurę oceny usług ekosystemowych krok po kroku, która pozwoli pomóc w uświadomieniu sobie wartości karpackiej przyrody.

Radoslav Považan
Stowarzyszenie Obywatelskie Pronatur (Słowacja), redaktor
i współautor CEST

Składniki dobrej komunikacji

Komunikacja i rozpowszechnianie wyników to kluczowa część projektów. Niezbędne jest dotarcie do interesariuszy, którzy odgrywają kluczową rolę w przyszłości karpackich obszarów chronionych. Celem projektu Centralparks było zapewnienie platformy wymiany wiedzy i doświadczeń pomiędzy różnymi interesariuszami. Zaangażowaliśmy lokalne społeczności w każdym wieku, aby podnieść świadomość wartości otaczających je obszarów. Ponadto zachęcaliśmy je do angażowania się w inicjatywy na rzecz ochrony przyrody i zrównoważonej turystyki w ich regionie oraz do zrozumienia znaczenia i wspierania współpracy ponadnarodowej w zakresie ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego.

Konsorcjum projektu Centralparks nawiązało ścisłą współpracę z projektami Interreg DTP ConnectGREEN i SaveGREEN, mającą na celu wzmocnienie Karpackiej Sieci Obszarów Chronionych (CNPA). We współpracy z Konwencją Karpacką, w ramach współdziałania tych trzech projektów zorganizowano dwie interaktywne sesje podczas Europejskiego Tygodnia Miast i Regionów oraz Europejskiego Zielonego Tygodnia. Projekt Centralparks współpracował z projektami DaRe to Connect i LIFE SwiPE, a także omawiał synergie z projektami Interreg Connect2CE, CEETO i BEECH POWER.

By dowiedzieć się więcej
zeskanuj ten kod QR

We wrześniu 2021 r. projekt Centralparks zorganizował dwie „wirtualne” (online) sesje okrągłego stołu CNPA oraz „fizyczną” 3. Konferencję CNPA w Wyszehradzie (Węgry). Ponadto projekt nawiązał współpracę z innymi europejskimi sieciami obszarów chronionych, takimi jak DANUBEPARKS, ALPARC i Parks Dinarides, w celu wzmocnienia współpracy strategicznej i skonkretyzowania wspólnych działań na rzecz zachowania łączności ekologicznej między tymi regionami.

Różne działania na rzecz podniesienia świadomości ekologicznej obejmowały opracowanie karpackich plakatów dla młodzieży, ulotek i edukacyjnych klipów wideo, przedstawiających wyniki projektu w atrakcyjny wizualnie sposób. Partnerzy przeprowadzili też karpacki quiz wiedzy, dotyczącej geograficznych i biologicznych cech Karpat, rozpowszechniając przy tej okazji informacje dotyczące działań i wyników projektu Centralparks. Dzięki takim działaniom i uczestnictwie jego partnerów w różnych wydarzeniach publicznych, ogół społeczeństwa mógł uzyskać szereg informacji o istocie projektu Centralparks, naszych celach i wspólnej pracy.

Razem dla przyszłości Karpat

Wyniki projektu **Centralparks** będą miały znaczenie dla wdrażania Protokołu o ochronie i zrównoważonym użytkowaniu różnorodności biologicznej i krajobrazowej (Bukareszt, 2008) oraz Protokołu o zrównoważonej turystyce (Bratysława, 2011) do Konwencji Karpackiej (Kijów, 2003), będą też wspierać realizację celów Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 „Przywracanie przyrody do naszego życia”.

Projekt **Centralparks** ściśle współpracował z Sekretariatem Konwencji Karpackiej. Partnerzy projektu uczestniczyli w posiedzeniach Komitetu Wdrażającego Konwencji Karpackiej (CCIC), Szóstym Spotkaniu Konferencji Stron (COP6), posiedzeniach Grup Roboczych Konwencji ds. Różnorodności Biologicznej oraz ds. Zrównoważonej Turystyki. Projekt uzyskał poparcie wyrażone w decyzjach COP6 dotyczących ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej i krajobrazowej oraz zrównoważonej turystyki, zachęcających do dalszego działania na rzecz ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego w Karpatach. Natomiast rekomendacje 12. posiedzenia CCIC zachęcały Strony Konwencji do rozważenia możliwości wdrożenia odpowiednich wyników projektu Centralparks.

Po ostatnich trzech latach współdziałania partnerstwo projektu **Centralparks** zobowiązało się do dalszej intensyfikacji współpracy na rzecz ochrony wspólnego karpackiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przy zaangażowaniu Karpackiej Sieci Obszarów Chronionych (CNPA).

Rezultaty Szóstego Spotkania Konferencji Stron Konwencji Karpackiej pokazują, że przed CNPA stoi szereg poważnych zadań. Dotyczą one przede wszystkim ochrony różnorodności biologicznej w Karpatach i w skali globalnej, ale także wkładu we wdrażanie Konwencji o różnorodności biologicznej, Globalnych Ram Bioróżnorodności na okres po 2020 r. oraz Unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030. Dlatego priorytetami projektu **Centralparks** były aktywizacja CNPA, ułatwianie wymiany skumulowanych w tej sieci zasobów wiedzy i informacji oraz zachęcanie CNPA do stania się nowym wiodącym przykładem dobrze działającej sieci obszarów chronionych, nie tylko w skali Europy, ale i całego świata.

Konwencja Karpacka zapewnia ramy dla współpracy i koordynacji polityk, służących ochronie i zrównoważonemu rozwojowi Karpat. Projekty stanowiące przykłady dobrych praktyk, takie jak Centralparks, zasługują na naszą pełną uwagę i wsparcie, ponieważ znacząco przyczyniają się do zachowania/ochrony dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego w regionie.

Harald Egerer

Dyrektor biura Programu Środowiskowego Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNEP) w Wiedniu - Sekretariatu Konwencji Karpackiej

DOWIEDZ SIĘ WIĘCEJ o projekcie Centralparks

www.centralparks.eu

www.interreg-central.eu/Centralparks

Skontaktuj się z nami

Project Centralparks

Akademia Europejska w Bolzano/Bozen - Eurac Research

Partner Wiodący

✉ isidoro.debortoli@eurac.edu

f www.facebook.com/Centralparks

in www.linkedin.com/company/centralparks

🐦 @Centralparks19

📺 www.tinyurl.com/y2xrtsb8

Zdjęcia: Duna-Ipoly National Park Directorate, Education and Information Centre Biele Karpaty, Ekopsychology Society, European Wilderness Society, Ewa Bujalska, NFA-Romsilva-Piatra Craiului National Park Administration

Nasz projekt jest finansowany przez Program Interreg EUROPA ŚRODKOWA, który zachęca do współpracy w zakresie wspólnych wyzwań regionalnych w Europie Środkowej.

